

این کارها از او بر نمی آمد. یاد حرف مادرش افتاد که می گفت:
پسرم، لقمه حرام شگون ندارد. روزی را خدا می رساند.
زن از کارگاه بیرون آمد. پشت به خیابان چادر را روی سرش
جمع و جور کرد.

موتوری کیف قاپ چرخی زد به زن نزدیک شد.

چند خیابان آن طرف تر، پسر کیف را از دوستش گرفت و چشمش
به عکس داخل کیف افتاد.

اشک روی گونه هایش لغزید، عکس مادرش بود.